

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/123/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117010267
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1117010267.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného G. D., stíhaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 5.9.2017, č.k. 2T/17/2017-138, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 6. februára 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného G. D., U.. XX.X.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 5.9.2017, č.k. 2T/17/2017-138, bol obžalovaný G. D. uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona („Tr.zák.“) na skutkovom základe, že dňa 10.9.2016 v čase okolo 23.58 h na U. slobody v R. fyzicky napadol

poškodeného G. O., a to tak, že po predchádzajúcom slovnom napádaní zo strany obžalovaného, ktorý bol pod vplyvom alkoholu, pristúpil k poškodenému a rukou zovretou v päšť ho niekoľkokrát opakovane udieral do oblasti tváre, čoho následkom poškodený z miesta ušiel preč, čím sa obžalovaný dopustil násilného konania voči poškodenému G. O., ktorým mu spôsobil zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrenie, a to konkrétne zlomeninu nosných kostí, bolestivosť a psychické otrásenie, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 4T/28/2014 zo dňa 22.10.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2To/131/2015 zo dňa 11.2.2016, právoplatne uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. a iné, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorého výkon bol podmienenečne odložený so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky a súčasne uložený probačný dohľad počas skúšobnej doby.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 364 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku podal odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku („Tr.por.“) obžalovaný G. D. po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní do zápisnice, ktoré odôvodnil jeho obhajca Mgr. D. K. písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 9.10.2017.

V písomných dôvodoch odvolateľ uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste považuje za neprimerane prísny a je zrejmé, že súd sa pri rozhodovaní o ukladaní druhu trestu a jeho výmery vôbec nezaoberal s možnosťou ukladaní alternatívneho trestu povinnej práce podľa § 54 Tr.zák., ako i s uložením primeraných obmedzení a povinností v zmysle § 51 ods. 3 ods. 4 Tr.zák. Uloženie uvedeného alternatívneho trestu namiesto nepodmieneného trestu odňatia slobody odvolateľ žiadal najmä z dôvodu, že je mladým človekom a zároveň študentom SOŠ v R., odbor hotelová akadémia, pričom je v treťom ročníku a uvedenú školu má záujem riadne ukončiť a žiť usporiadane,

ako i vyvarovať sa protiprávnych konaní, čo by pre neho znamenalo dostať poslednú šancu nielen, aby dosiahol riadne vzdelanie. Z uvedeného konania sa poučil a poškodenému sa ospravedlnil priamo na hlavnom pojednávaní. Podľa odvolateľa podstatou trestu povinnej práce je povinnosť odsúdeného vykonať práce vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu, v rozsahu určenom súdom, a to v prospech štátu alebo ďalších subjektov, ktorí svoju činnosť nevykonávajú na účely dosiahnutia zisku. Účelom uloženia trestu povinnej práce je predovšetkým vytvoriť vhodnú alternatívu k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v prípade menej závažných trestných činov, ktorých sa dopustili menej narušení páchatelia. Dôležitým aspektom uloženia trestu povinnej práce je i výchovný účel trestu, keďže súhlasom s týmto trestom páchatel berie na seba povinnosti spojené s jeho výkonom. Poslednou z podmienok ukladania trestu povinnej práce je samotná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ktorá vymedzuje, že tento trest sa má ukladať za menej závažné trestné činy, avšak v zmysle zásady individualizácie trestu by nemala zostať jediným kritériom. Ďalšími okolnosťami, ktoré majú význam pre posúdenie vhodnosti uloženia trestu povinnej práce, sú povaha trestného činu, ktorú určujú predovšetkým zákonné znaky skutkovej podstaty, ktorá bola daný činom naplnená a význam porušeného alebo ohrozeného záujmu chráneného Trestným zákonom, konanie charakterizujúce objektívnu stránku trestného činu, forma zavinenia a ďalšie konkrétne okolnosti vzťahujúce sa nielen na trestný čin, ale i na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, teda okolnosti, ktoré sú dôležité pre určenie druhu trestu a výmery v zmysle § 34 ods. 4 Tr.zák. Ukladanie trestu povinnej práce by malo prichádzať do úvahy predovšetkým za prejavy vandalstva, výtržníctva, menej závažné majetkové trestné činy, neobstarávanosť trestné činy v doprave, kde je na páchatela žiaduce pôsobiť verejnou mienkou, pretože výkon tohto trestu bude často prebiehať práve na verejných miestach, resp. jeho výsledok bude mať dopad na širšiu verejnosť. Súd sa vôbec nezaoberal odvolateľovým návrhom neukladania nepodmienečného trestu odňatia slobody a okrem citovania zákonných ustanovení Trestného zákona nie je vôbec zrejmé, aké právne úvahy ho viedli k uloženiu trestu a neuloženiu alternatívneho trestu povinnej práce. Tento nedostatok má za následok nemožnosť preskúmania konania prvostupňového súdu, ktorému nič nebránilo, aby odvolateľovi uložil alternatívny trest povinnej práce, ktorý spĺňa všetky zákonné podmienky k jeho uloženiu. Rovnako je ochotný podrobiť sa súdom uloženým primeraným obmedzeniam alebo povinnostiam uvedeným v § 51 ods. 3 a 4 Tr.zák. smerujúcim k tomu, aby viedol riadny život a zdravotný stav mu umožňuje vykonávať práce.

Podľa odvolateľa vo vzťahu k poľahčujúcim okolnostiam súd opomenul to, že odvolateľ spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých podľa § 36 písm. d) Tr.zák. vo svojich 20 rokoch. Predmetné zákonné ustanovenie poľahčujúcej okolnosti umožňuje prihliadnúť na skutočnosť, že duševný a fyzický vývoj u osôb blízky veku mladistvých (osoby vo veku od 18 do 21 rokov) ešte nebol úplne dokončený.

Odvolateľ na základe uvedených skutočností žiada odvolací súd, aby zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por. a v zmysle § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodol rozsudkom vo veci sám a uložil odvolateľovi alternatívny trest povinnej práce podľa § 54 a nasl. Tr.zák.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní dňa 23.11.2017.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka uviedla, že považuje rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste za zákonný a dôvodný, zvlášť dáva do pozornosti, že obžalovaný spáchal skutok počas plynutia skúšobnej doby, v minulosti bol za obdobný a rovnaký trestný čin už podmienčne odsúdený, kedy zjavne tieto tresty nevedli k jeho náprave. Z týchto dôvodov navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajkyňa uviedla, že sa pridrižiava písomne zdôvodneného odvolania. Obhajoba má za to, že sú splnené podmienky na uloženie trestu povinnej práce, ktorý by obžalovaný vykonával na verejných miestach, kde by bol aj pod dohľadom verejnosti. Má za to, že trest povinnej práce bude vhodnou alternatívou k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody a navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému alternatívny trest - trest povinnej práce, s ktorým obžalovaný súhlasí.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pripája k prednesu obhajkyne a zvlášť súhlasí s prípadným uložením trestu povinnej práce. Veľmi ho to mrzí, vie, že tých šancí mal už veľa, aj sa pripravuje na to najhoršie, ale riadne pracuje, býva s priateľkou, deti nemá, momentálne sa snaží viesť riadny život, aj keď si myslí, že už je neskoro.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 364 ods. 2 písm. e) Tr.zák. odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523364'&ucin-k-dni='30.12.9999'> hoci bol za taký alebo obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený alebo v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len obžalovaným a len ohľadom výroku o treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Tr.por. je obsiahnutý obmedzený revízny princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por., čo nebolo zistené. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci bol napadnutý iba výrok o treste, pričom ostatné výroky rozsudku prvostupňového súdu neboli odvolaním napadnuté, odvolací súd bude ďalej prioritne rozoberať len výrok o treste. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že obžalovanému, obhajcovi a poškodenému bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov. Strany trestného konania boli riadne predvolané resp. upovedomené o termíne hlavného pojednávania. Hlavné pojednávanie bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby prokurátorom obžalovaný po príslušnom poučení vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne sa obžalovaný kladne vyjadril k súdom zisťovaným skutočnostiam v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr.por. a súd prijal vyhlásenia obžalovaného, že je vinný a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná a vykoná dokazovanie len ohľadom výroku o treste. Následne bola na hlavnom pojednávaní prečítaná z prípravného konania výpoveď poškodeného G. O. vo vzťahu k okolnostiam trestného činu a oboznámené listinné dôkazy a po záverečných rečiach a poslednom slove bol vyhlásený rozsudok v znení uvedenom na začiatku tohto odôvodnenia.

Odvolací súd uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, keďže takému vyhláseniu zodpovedali aj dovtedy vykonané dôkazy a bolo nepochybné, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, tento napĺňa všetky zákonné znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr.zák. a spáchal ho obžalovaný, ktorý bol v súlade so zákonom uznaný vinným z jeho spáchania.

K odvolaním napadnutému výroku o treste odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí

súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Tr.zák.) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Tr.zák.).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradil od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr.zák.).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 a ods. 4 Tr.zák.). Tieto okolnosti, na ktoré je potrebné prihliadnuť pri ukladaní trestu, dostatočne určito zdôvodnil prvostupňový súd v napadnutom rozsudku a odvolací súd sa s nimi stotožňuje bez toho, aby ich opakovane aj v tomto rozhodnutí a odvolací súd sa vyjadril iba k tým z nich, ktoré považuje za podstatné zdôrazniť, a to aj z pohľadu námietok uvedených v podanom odvolaní.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Tr.zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy tresty možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Tr.zák. je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov (zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v § 364 ods. 2 Tr.zák. je šesť mesiacov až tri roky), t. j. ide o prečin (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr.zák.). Teda v prípade spáchania tohto trestného činu zákonodarca ustanovil s poukazom na už uvedené ustanovenie § 34 ods. 6 Tr.zák., že súd nemusí povinne ukladať trest odňatia slobody (či už vo forme podmieneného odkladu jeho výkonu alebo ako nepodmienečný).

Na druhej strane v osobe obžalovaného ide o osobu opakovane v minulosti odsúdenú za spáchanie úmyselnej trestnej činnosti rovnakého druhu ako v prejednávanej veci, a to

- rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 4T/28/2014 zo dňa 22.10.2014, právoplatným dňa 11.2.2016, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák., prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr.zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody 8 mesiacov so skúšobnou dobou 3 roky s probačným dohľadom a zákazom požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe a príkazom sa ospravedlniť poškodeným,
- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 0T/152/2015 zo dňa 23.11.2015, právoplatným dňa 23.11.2015, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. na trest odňatia slobody 6 mesiacov so skúšobnou dobou 2 roky s probačným dohľadom a zákazom požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe a príkazom podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii.

Je zrejmé, že ani predošlé odsúdenia u obžalovaného nevedli k takej náprave, aby sa opätovne nedopustil spáchania úmyselného trestného činu rovnakého druhu a v tomto ohľade ide v osobe obžalovaného o špeciálneho recidivistu (tretie odsúdenie pre rovnaký druh trestnej činnosti). Navyše prejednávaný skutok spočívajúci v bezdôvodnom fyzickom napadnutí inej osoby obžalovaný spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého za rovnaký druh trestnej činnosti a v takom prípade podľa § 49 ods. 2 Tr.zák. (podmienečne nie je možné odložiť výkon trestu odňatia slobody, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody) súd nemôže podmienne odložiť výkon trestu odňatia slobody, čo síce nevylučuje možnosť uložiť iný druh

trestu, ale z podstaty tejto zákonnej úpravy vyplýva, že by malo ísť o výnimočnú situáciu a na taký prípad by mali byť zistené vážne dôvody hodné osobitného zreteľa, čo v prejednávanej veci odvolací súd nezistil. Pokiaľ si obžalovaný dostatočne neuvedomoval plynutie skúšobnej doby podmieneného odsúdenia uloženého za rovnaký druh trestnej činnosti a mal k tomu neuvážený postoj vrátane toho, že obžalovaný mal navyše počas skúšobnej doby uložený zákaz požívania alkoholických nápojov, ktorý nerešpektoval (podľa skutkovej vety rozsudku prvostupňového súdu, ktorý nebol v tejto časti napadnutý odvolaním, mal obžalovaný fyzicky napadnúť poškodeného pod vplyvom alkoholu), bolo by v rozpore s účelom trestu obžalovanému uložiť iný druh trestu ako nepodmienečný trest odňatia slobody, a to napriek obžalovaným uvádzaným skutočnostiam ohľadom vedenia riadneho života po spáchaní skutku. Teda odvolací súd po posúdení týchto všetkých skutočností dospel k záveru, že účelu trestu v prejednávanej veci z pohľadu druhu trestu zodpovedá jedine uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, ako to správne urobil prvostupňový súd. Odvolací súd nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie trestu povinnej práce so súčasným uložením primeraných obmedzení a povinností podľa § 51 ods. 3 a ods. 4 Tr.zák. ako to bolo žiadané v odvolaní, prípadne iného druhu alternatívneho trestu. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že je pravdou, že práve alternatívne tresty nespojené s odňatím slobody by mali byť prioritne ukladané pri spáchaní menej závažnej trestnej činnosti a pri menej narušených osobách, čo bolo vo vzťahu k obžalovanému aplikované pri predošlých odsúdeniach, pričom však z vyššie uvedených dôvodov pri treťom odsúdení obžalovaného by už uloženie alternatívneho trestu bolo v rozpore s účelom trestu.

Odvolaciu námietku spočívajúcu v tom, že sa prvostupňový súd nevysporiadal v napadnutom rozhodnutí s návrhom obhajoby na uloženie trestu povinnej práce, vyhodnotil odvolací súd za nedôvodnú, keďže na tieto skutočnosti argumentačne reagoval odvolací súd v tomto rozhodnutí a podľa ustálenej súdnej praxe odôvodnenie rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, keďže prvostupňové a druhostupňové konanie z pohľadu predmetu konania tvoria jeden celok.

Ohľadom výmery uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody odvolací súd musel skonštatovať, že vzhľadom na skutočnosti, že obžalovaný sa podľa jeho vyjadrenia snaží zmeniť svoj život, pracuje, býva s priateľkou a vedie riadny život, odvolací súd je toho názoru, že prvostupňovým súdom uložený trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov, je trestom dostatočným, uloženým v súlade so zákonom a aj trestom spravodlivým. Obžalovanému bol pritom ukladaný trest odňatia slobody v trestnej sadzbe 6 mesiacov až 3 roky, keďže ako správne určil prvostupňový súd, u obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť (priznanie a úprimné oľutovanie spáchaného trestného činu) a jedna priťažujúca okolnosť (už bol za trestný čin odsúdený vzhľadom na odsúdenie vo veci Okresného súdu Bratislava I sp.zn. OT/152/2015), teda za použitia § 38 ods. 2 Tr.zák. (pomer a miera závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bola vyrovnaná).

V odvolaní namietanie nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Tr.zák. odvolací súd vyhodnotil za nedôvodné. Odvolací súd pripomína, že pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti podľa zákona nepostačuje, že páchatel spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých, ale je navyše nutné, aby táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú a vôľovú spôsobilosť, čo nebolo u obžalovaného zistené. Odvolací súd zdôrazňuje, že fyzické napadnutie inej osoby ako nedovolené konanie je dostatočne známa všeobecná skutočnosť už aj u mladších osôb a je nenáležité poukazovať u vyše 20 ročnom obžalovanom (v čase skutku) na nejaký negatívny vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť.

Odvolací súd uvádza, že v súlade so zákonom bol v napadnutom rozsudku aj výrok o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd nezistil dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia, a preto podané odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.